

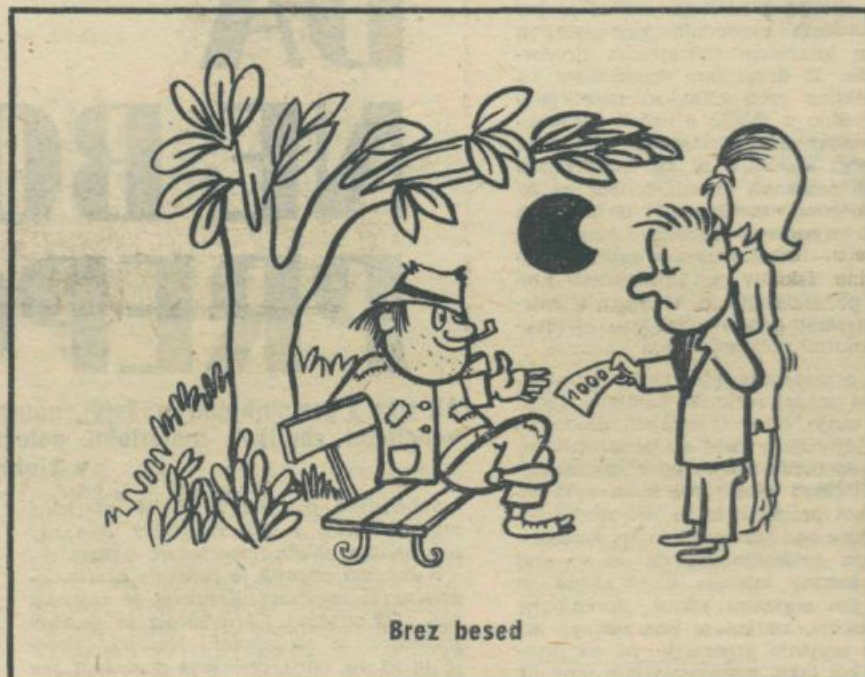
POMLAD JE PRIHITELA

„Ja, ja, žena, pomlad je tu. Danes sem že videl prve popke!“

Pomota

Brez besed

»Dragi prijatelj, danes je čudovito vreme in videti je, kakor da tudi narava sodeluje v uradnem proslavljanju našega največjega praznika Tedna nogometaša. Zdi se mi, da so naši velespoštovani mestni možje podkupili sonce, da tako čudovito sije in pličke po mestnih parkih, da tako lepo pojejo. Verjemi, pri nas se da z denarjem vse doseči.

Da boš razumel smisel našega največjega praznika, ti bom najprej opisal družbene razmere mesta Naprej.

Naše mesto je industrijsko visoko razvito. Niče in siti. Zgodbe o lakoti so pri nas pravljice, kot je sar nam ne manjka. Ljudje živijo srečni, zadovoljni pri vas pravljica Rdeča kapica. Prebivalce našega mesta vznemirjajo samo govorice o škodljivosti kajenja, razvneajo pa jih vsakodnevni športni dvoboji. Naše vsakdanje življenje je matematično natančno določeno. Naše mesto je en sam pravilen geometrijski lik. Razdeljeno je v dve polovici: tehnično in športno. Prebivalci obeh predelov živijo po načelih zakona o medsebojni odvisnosti; tehniki delajo in dajejo sredstva športnikom, ti pa jih zabavajo. Pri nas ni družbenih razlik.

V tehničnem delu mesta so tovarne. Poleg njih stojijo stanovanjski bloki z garažami. Med stanovanji in garažami ni nobene razlike. Stroj je tudi potreben nege in pozornosti kot otroci. Strežejo jim avtomobilске negovalke. V mestu je tudi dispanzer za avtomobile, ki ga vodi najboljši strokovnjaki. Avtomobil in nogometaš sta pri nas najbolj cenjena artikla široke potrošnje.

Tehnični del mesta je brez trave, dreves ali drugih nepotrebnih rekvizitov, ki motijo zbranost delovne sile. Vendar ne misli, da smo nasprotniki narave. Vse znamo ekonomično izkoristiti. Balasta ne potrebujemo. Vsa drevesa smo prenesli v športni del mesta. Toda ne misli, da so to topoli, breze ali druge dekorativne rastline, ki ne dajejo sadežev.

Ne, ob robu nogometnih igrišč in atletskih stez rastejo jablane, hruškova drevesa itd.

Tudi otroških igrišč, ki so jih nekateri prenapeteži nekoč vneto zagovarjali, ne najdeš v tehničnem delu mesta. Dragi moj, pri nas so otroci enakovpravna družbena bitja. Sedmih let življenja, do vstopa v šolo, ne zapravijo v brezplodnem igračkanju. Mi vzgajamo že embrio. Starši se prostovoljno odločijo ali bo otrok izbral tehnični poklic ali pa bo športnik. Otroci že od prvega dne življenja

Dogodek v mestu Naprej II.

živi v svojem okolju: v tehničnem delu mesta ali pa v športnem. Ko že lahko hodijo, se učijo in trenirajo. Do tretje ure popoldne so tehniki v šolah, nato pa se zabavajo v športnih zabaviščih. Nogometaši trenirajo do noči, zvečer pa imajo družabno življenje. Kot vidiš, pri nas ne trpimo enostransko usmerjenih ljudi.

Ob nedeljah se otroci sestanejo s starši: z dvema osebkoma, ki sta bitje ustvarila. Osebkoma, ki sta ustvarila več bitij, iz varnostnih razlogov poskrbita, da se ta bitja med seboj poznajo, kajti iz tšnih sorodniških zvez se rado rodijo kreteni; teh pa pri nas ne potrebujemo.

Vzdušje v športnem delu mesta boš spoznal hkrati z opisom »Tedna nogometaša«.

Kakor vsi veliki prazniki, je tudi ta spomin na neki dogodek, ki ga naši zgodovinarji imenujejo Nakup Najboljše noge.

To je bilo že pred leti, ko je naše mesto bilo še

podobno baročni zgradbi z mnogimi neekonomičnimi okraski. Imeli smo še poslopja, ki jih vi imenujete kulturne ustanove (zdaj so vse izravnane z zemljo). Ljudje iz teh krogov so boleli za pritirano nešportno mrzlico. Napetost med njimi in zagovorniki napredka je neprestano rastla. Nasprotniki so med seboj že fizično obračunavali, vendar je kulturnikom kazalo bolje. Do pravega spopada je prišlo ob nakupu nogometaša, imenovanega Najboljša noga. Kupili smo ga za smešno nizko ceno dvajsetih milijonov in to našim nasprotnikom ni šlo v račun. Zavedni športni funkcionarji so s pomočjo zdravih ljudskih množic povzročili v mestu revolucijo. Kot vidiš, zdrave ljudske množice zmeraj posredujejo v odločilnem trenutku. (V drugih mestih sicer govorijo, da so jih podkupili s pivom in hrenovkami.)

Po revoluciji se je mesto nenavadno razvilo. Neekonomične kulturne ustanove smo zbrisali iz urbanističnih načrtov.

V spomin na ta veličastni dogodek praznujemo vsako leto Teden nogometaša in nagrajujemo najboljše športne delavce. Športna igrišča so prizorišče številnih ljudskih zborovanj. Nad več tisočglavo množico se dvigajo transparenti z gesli: »Zdrav duh v zdravem telesu« in »Naj živi šport — važna gospodarska panoga« itd. Najboljši nogometaši, heroji našega mesta, obiskujejo tehnične šole in predavajo mladini. Ganljivo je videti naš mladi rod, kako z odprtimi usti spremlja vsako besedo in vsako kretnjo svojih ljubljanih vzornikov. V naš mladi rod lahko s ponosom zaupamo!

Tudi mene je zajelo vsesplošno navdušenje in pod njegovim vplivom izjavljam: Sram me je, da sem pesnik. Pri nas imata besedi pesnik in kastrat enak pomen. Najraje se bi preselil k vam. Vzgojeni ste v kulturni sredini in vaši otroci recitirajo Prešerna. Pri vas me ne bodo zaničevali.

Ubogi naivni prijatelj.

P. Baloh